

Tyrolský brakýř
(*Tiroler Bracke*)

FCI - Standard Nr. 68/ 18. 06. 1995 / D

Překlad: ing. Iva Černohubová

Původ: Rakousko

Datum zveřejnění platného standardu: 10.10.1995

Použití: Tyrolský brakýř je ideální užitkový pes pro lov v lese a v horách. Používá se pro individuální práci brakýře (solo) k hlasitému lovu zajíce a lišky a jako barvář pro dosled veškeré zvěře.

Klasifikace FCI:

Skupina 6	honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.2	střední honiči
S pracovní zkouškou (lov a dosled po barvě)	

Krátký výťah z historie:

Jako všichni honiči, i tyrolský brakýř pochází z původního keltského honiče; svým dobrým osrstěním (pesíky) je představitelem nejpůvodnějšího honiče. Již kolem roku 1500 používal při lovu v Tyrolsku tyto ušlechtilé honiče císař Maxmilián I.; který ve svých knihách o lovu konstatuje, že právě mezi nimi vyhledával stopaře – psy vodiče. Okolo roku 1860 se začalo v Tyrolsku se systematickým čistokrevným chovem; standard byl zveřejněn v roce 1896 a plemeno bylo oficiálně uznáno v roce 1908. Ze všech četných kdysi existujících variet tyrolských brakýřů se zachovaly jenom variety černá s pálením a plavá (červená). V roce 1994 byl ze standardu vypuštěn nízkonohý tyrolský brakýř.

Celkový vzhled: je to středně velký pes střední síly kostry; silný, osvalený, šlachovitý, delších, plynulých linií, robustní a zdravý. Má obdélníkový tělesný rámec, spíše delší než vysoký.

Povaha/chování: je to pes s pevnou povahou, vášnivý lovec s velmi jemným nosem, který samostatně vyhledává a vydatně loví, je výrazně hlasitý na stopě; kterou výborně drží a má dobrý orientační smysl

Hlava:

Část lebeční:

Mozkovna: široká, suchá, mírně klenutá.

Stop: výrazný.

Část obličejová:

Nos: černý, jeho vertikální obrys není kolmý

Čenichová partie: středně hluboká, nosní hřbet je rovný.

Pysky: jsou krátké a těsně přiléhají k čelistem.

Čelisti/Zuby: silný a kompletní nůžkový skus. Žádoucí je úplný chrup se 42 zuby, chybění celkem dvou P1 nebo P2 (premoláry 1 nebo 2) se toleruje, přičemž M3 (moláry 3) nejsou brány v potaz (nepřihlíží se k nim)

Oči: oční bulvy jsou velké, nejsou hluboko uloženy v očních důlcích; tvar oka je kruhový, duhovka je tmavě hnědá, okraje oční blány jsou pigmentované; oční víčka dobře přiléhají k oční kouli.

Uši: uši jsou široké, vysoko nasazené, na koncích zaoblené; při mírném natažení směrem dopředu dosahují až k horním špičákům.

Krk: je mírně klenutý, ani nízko, ani vysoko nasazený, suchý, bez laloku.

Tělo: je dlouhé.

Kohoutek: výrazný, tvoří nejvyšší bod hřbetní linie.

Hřbet: rovný, pevný, středně široký.

Zád: mírně skloněná, ne spádítá, široká a dlouhá.

Hrudník: velmi hluboký, středně široký, s dobře vyklenutým předhrudím.

Spodní linie a břicho: jen mírně vtažené, slabiny střední hloubky.

Ocas: vysoko nasazený, dlouhý, dosahuje alespoň k hlezennímu kloubu; pokud je pes vzrušený, nese jej vysoko; prohnutí ve tvaru šavle je přípustné. Osrstění ve formě kartáče je žádoucí.

Končetiny:

Hrudní končetiny: jsou rovné.

Lopatky: jsou šikmo uložené, dobře osvalené.

Předloktí: je dobře zaúhlené.

Pánevní končetiny:

Celkově: jsou dobře zaúhlené

Stehna: široká a velmi dobře osvalená.

Tlapky: silné, se sevřenými a dobře klenutými prsty a silnými polštářky.

Pohyb: prostorný, velmi rychlý, vydatný.

Osrstění:

Srst: husté pesíky s podsadou, srst je spíše hrubší než jemná. Břicho je osrstěné; na stehnech jsou zřetelné kalhoty; ocas je dobře osrstěn a má hustý kartáč.

Zbarvení: plavé, nebo černé s pálením (může být také trikolórní).

Varieta plavá: červená, jelení červeň, červenožlutá. Zbarvení světle žluté je nežádoucí.

Varieta černá s pálením: plášť nebo sedlo jsou černé s většinou nejasně ohraničeným pálením na končetinách, na hrudi, na bříše a na hlavě. Plavé/tříslivé znaky nad očima (čtyřočák) jsou přípustné.

Bílé znaky: (přípustné pro obě barevné variety): límec, bílé znaky na hrudi a na spodní straně hrudníku, na tlapkách a na končetinách. Chybění bílých znaků se nepovažuje za chybu.

Výška: 42 – 50 cm

Kohoutková výška: psi: 44 – 50 cm
feny: 42 – 48 cm

Vady: Všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti a se zřetelem na jejich vliv na zdraví a pohodu psa.

- chrtovitý vzhled, příliš vysoké nohy, příliš nízké nohy
- hrubá mozkovna
- spuštěné pysky
- oči skleněné (bílá duhovka), břízové (bílé skvrny v hnědé duhovce)
- uši příliš krátké, příliš dlouhé, stáčeující se
- hřbet příliš dlouhý, příliš měkký
- plachost

Vylučující vady:

- agresivita nebo bázlivost
- hnědá nosní houba
- předkus, podkus
- chybění více jak celkem dvou premolárů P1 anebo P2
- pes zřetelně strakatý
- pes zbarvený játrově hnědě

Psi vykazující zřetelné fyzické abnormality nebo poruchy chování musí být diskvalifikováni.

Pozn.: všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.